

SITUACE ZE ŽIVOTA

Touha po dítěti

Vybráno ze Satsangů 15.2. a 16.2.2007

.....

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Lidský život je velikou příležitostí k duchovnímu růstu a šancí k napojení se na nejvyšší moudrost na světě. Můžeme tady na planetě Zemi dosáhnout trvalého míru, harmonie a lásky. Jediným smyslem našeho života je právě toto dosažení. Na cestě za tímto cílem se každý nacházíme na jiném stupni vývoje. V různých obdobích života nám do cesty vstupují jiné problémy a musíme se s nimi vypořádávat. Abychom mohli být stále šťastnější, musíme se naučit, jak své problémy řešit. Hledající se často ptají na různé partnerské problémy a odpověď může být prospěšná pro všechny.

Jedna hledající například ve svém dopise popisuje své několikaleté bezdětné manželství a přetrvávající touhu po dítěti.

Touha po mateřství patří k ženské přirozenosti a není na ní nic špatného. Vyjasněme si ale, že mezi mateřství a porození dítěte nelze dát rovnítko. Mateřství je velmi vysoká záležitost, protože znamená s láskou se obětovat, oddaně sloužit a pečovat o druhé. I zvířata přivádějí na svět potomky. Někdy si ženy nechají dítě vzít nebo se děti narodí, ale nejsou chtěné a milované. Aby se žena stala skutečnou matkou, nemusí porodit dítě. Mateřskou lásku může dávat druhým i bezdětná žena. Nejde o to přivést na svět dítě.

Pokud tedy žena nemá děti, ať už je to z jakéhokoli důvodu, neměla by se proto cítit špatně. Přivést na svět dítě ještě samo o sobě neznamena, že se žena stane opravdovou matkou. Záleží na tom, zda v sobě rozvine mateřství v podobě láskyplné péče a dávání se druhým.

Hledající se velmi správně ptá, kdy už by mělo skončit její usilování o dítě a nastoupit přijetí situace, jaká je. Je přirozené, že když si žena přeje mít dítě, snaží se pro to udělat co nejvíce. Zda se dítě narodí nebo nenarodí, však nikdo z nás nemá ve svých rukách.

Pokud je naším záměrem něco přirozeného a správného, měli bychom vyvinout maximální úsilí. Výsledky však v každém případě předejme Bohu. Po nějaké době je vhodné se snahou polevit, protože smyslem lidského života není mít dítě. Jestli máme nebo nemáme děti je jen jednou z okolností na cestě za jiným, vyšším cílem. Není nic špatného na tom žít bez dětí. Důležitější je, zda je v našem srdci dostatek prostoru pro ostatní a umíme se na život dívat z nadhledu. Pokud nemáte vlastní děti, můžete za své považovat všechny děti na světě. Vaše láska může proudit ke všem lidem.

Nejsme schopni pochopit, proč se věci dějí tak, jak se dějí. Boží záměry pro nás zůstanou navždy zahalené v tajemství. Proto po nějakou dobu usilujte o svůj cíl, aniž byste ale lpěli na výsledku. Až postupně dospějete k závěru, že už to stačilo, přestaňte se snažit a přijměte to jako rozhodnutí Boha. Neočekávejte, že pro vás Bůh vše zařídí podle vašich přání. Vy se naopak začněte chovat podle toho, co si přeje Bůh.

Nedělejte si své vlastní plány, ale přizpůsobte se Jeho plánům. Pokud budete postupovat uvedeným způsobem, najdete rovnováhu mezi svou snahou o změnu a přijetím situace.

Nikde také není psáno, že lidé vychovávající děti budou šťastní. Mnoho lidí spatřuje příčiny svých problémů právě ve svých dětech. To však také není správný názor. Naše spokojenost v životě nezávisí na vnějších okolnostech, ale na tom, jak se na ně díváme. Jediným zdrojem všech problémů je nevědomost, zatímco štěstí souvisí s moudrým vnitřním postojem.

Proto svou situaci přijměte jako Boží Vůli. Bůh si přeje, abyste byla matkou nejenom pro jedno nebo dvě děti, ale pro celý svět. Nechť je vám váš muž společníkem v tomto velkolepém díle pečování o všechny, kterým se lásky a pomoci nedostává. Buďte jako já a účastněte se se mnou práce pro svět. Netrapte se, jestli máte své vlastní děti nebo ne. Všichni k nám patří, všichni jsme součástí velké rodiny.

Nejlepší je předat své touhy po dítěti Bohu. Přání stát se matkou přichází v určitém věku ženy zcela přirozeně. Daleko vyšším cílem však je dostat se na úroveň nad všemi touhami. Jak toho dosáhnout? Skloňte se před Bohem a hledejte u Něj své útočiště. Pokračujte ve své duchovní praxi, abyste se více pročistili.

Přání vždycky nakonec vedou do neštěstí. Je třeba se rozhodnout, zda vám jde o jejich uspokojení nebo o osvobození se od nich. Někdy může k oproštění se od touhy vést i její naplňování spojené s plným uvědomováním si procesu. Touha se díky uvědomování oslabuje. Pokud se však ženete za svou touhou tak, že zcela zastírá vaše vědomí, stáváte se jejími otroky a touha se ještě více stupňuje.

Jedna touha potom navazuje na druhou. Přejete si mít dítě: „Ó Bože, pokud nebudu mít miminko, můj život zůstane nenaplněný!“ Přání se splní, dítě je na světě a ve vás vznikají další touhy: „Nechť je moje dítě zdravé.“ „Bože, postarej se, prosím o mé dítě.“

Váš syn nebo dcera se těší dobrému zdraví, ale nedaří se jim ve škole. Modlíte se zase za lepší studijní výsledky. Jedna touha následuje druhou, jak dlouho to má Bůh ještě poslouchat?

Až bude váš potomek dospělý, vaše přání začnou směřovat k tomu, aby se o vás postaral ve stáří. Váš syn se zamiloval a vy se strachujete, zda vás neopustí. A i kdyby o vás váš syn nepřestal dbát, co když mu to jeho partnerka nedovolí? Budete zase posílat Bohu další žádost: „Prosím, ať si najde ženu, která se bude ke mně chovat s úctou.“

Po čase vyvstane další touha: „Se snachou si docela rozumíme, ale chtěla bych už vnoučata.“

Proto je nejlepší brát život takový jaký je a otevírat své srdce Lásce Boha. Zaměřte se na plnění svých aktuálních povinností a nestrachujte se o to, jak to dopadne a co vás v budoucnu čeká. Potom se váš život stane nekonečnou oslavou. K tomuto nejvyššímu cíli směřujte.

.....